

INDENRIGSMINISTERIET

EKSTRAKT af TELEFONNOTAT

vedrørende spørgsmål om vederlag til viceborgmester, der fungerer som borgmester samtidig med, at han er formand for teknisk udvalg.

Tilsynsrådet for Sønderjyllands Amt, har i anledning af en forespørgsel fra en kommune den 23. februar 1999 telefonisk forelagt følgende spørgsmål for ministeriet:

- 1) Kan en viceborgmester, der er formand for teknisk udvalg, varetage dette hverv samtidig med, at han fungerer som borgmester under dennes sygdom?
- 2) Kan han — i givet fald — modtage vederlag for begge hverv i funktionsperioden?

Viceborgmesteren modtager for sit hverv som viceborgmester et vederlag på 10 % af borgmestervederlaget efter vederlagsbekendtgørelsens § 12. Endvidere modtager han vederlag efter bekendtgørelsens § 9 for sit hverv som formand for teknisk udvalg.

Det er endvidere oplyst, at viceborgmesteren (endnu) ikke er valgt som fungerende formand for kommunalbestyrelsen efter § 15, stk. 5, idet varigheden af borgmesterens sygefravær er uvis.

Ad 1:

Spørgsmålet må besvares bekræftende. Der henvises til den kommenterede kommunale styrelseslov, 1996, side 149, hvoraf det fremgår, at der ikke er noget til hinder for, at borgmesteren vælges til formand for et stående udvalg.

Ad 2:

Det følger af vederlagsbekendtgørelsens § 19, stk. 4, - således som denne bestemmelse tidligere er fortolket af Indenrigsministeriet - at viceborgmesteren kun kan modtage funktionsvederlag for den funktionsperiode, som ligger ud over 5 uger i et regnskabsår.

Havde der været tale om, at viceborgmesteren var udpeget til at fungere under borgmesterens fravær i medfør af § 15, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, ville viceborgmesteren oppebære funktionsvederlag i perioden svarende til borgmestervederlaget, jf. lovens § 34, stk. 3, og vederlagsbekendtgørelsens § 19, stk. 3. I dette tilfælde følger det af vederlagsbekendtgørelsens § 19, stk. 5, at han ikke samtidig med modtagelse af funktionsvederlaget kan modtage vederlag for varetagelse af hvervet som formand for teknisk udvalg.

§ 19, stk. 5, omfatter derimod ikke den situation, hvor viceborgmesteren uden for de i vederlagsbekendtgørelsens § 19, stk. 3, (§ 34, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse) nævnte tilfælde fungerer i borgmesterens fravær.

I disse tilfælde kan viceborgmesteren kun ydes vederlag for at fungere i borgmesterens fravær,

når kommunalbestyrelsen træffer konkret beslutning herom, jf. § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse.

Indenrigsministeriet har tidligere (telefonnotat af 21.10.1998) antaget, at § 34, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse forudsætter, at en viceborgmester, der modtager vederlag efter lovens § 34, stk. 2, kan ydes vederlag efter lovens § 34, stk. 4, men at forarbejderne til lovens § 34, stk. 4, forudsætter, at bestemmelsen kun yderst sjældent anvendes.

Ministeriet antog i samme sag, hvor viceborgmesteren havde overtaget alle borgmesterfunktioner i en periode på ca. 8 uger, at kommunalbestyrelsen efter § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse kunne træffe beslutning om at yde ham vederlag herfor, dog således at der ikke kunne ydes ham vederlag for de første 5 uger af den samlede funktionsperiode, jf. lovens § 34, stk. 4.

Indenrigsministeriet lagde herved vægt på, at det måtte antages, at viceborgmesterens overtagelse af alle borgmesterfunktioner i 8-ugers perioden var berettiget, jf. den kommenterede styrelseslov, 1996, side 131-132, hvorefter viceborgmesteren ved fravær i over en måned typisk vil overtage borgmesterfunktionen.

Indenrigsministeriet udtalte i samme sag, at størrelsen af vederlaget måtte fast sættes efter en konkret vurdering af kommunalbestyrelsen, hvori kunne indgå, at viceborgmesteren havde varetaget alle borgmesterfunktionerne.

Baggrunden for bestemmelsen i vederlagsbekendtgørelsens § 19, stk. 5, der afskærer fungerende borgmestre fra at modtage anden økonomisk ydelse fra kommunen end det funktionsvederlag, der svarer til borgmestervederlaget, må antages at være, at en fungerende borgmester med hensyn til vederlæggelse skal være stillet ligesom borgmesteren, når førstnævnte modtager det samme vederlag.

En tilsvarende bestemmelse er ikke fastsat for så vidt angår vederlag efter § 34, stk. 4, idet dette vederlag fastsættes af kommunalbestyrelsen efter et konkret skøn og ikke nødvendigvis modsvarer borgmestervederlaget.

På denne baggrund kan det ikke antages, at fastsættelse af et vederlag efter § 34, stk. 4, udelukker, at modtageren kan modtage anden vederlæggelse fra kommunen, herunder vederlag som udvalgsformand.

Derimod må det antages, at kommunalbestyrelsen ved fastsættelsen af vederlaget efter § 34, stk. 4, kan tage hensyn til den vederlæggelse, som den pågældende i forvejen modtager fra kommunen. Dette må anses for at være legitimt, jf. bestemmelsen i lovens § 34, stk. 6, om totalbegrænsning.

Kommunalbestyrelsen skal også kunne tage stilling til, hvorvidt borgmesterens fravær nødvendiggør, at viceborgmesteren varetager alle borgmesterfunktioner, således at viceborgmesteren reelt i alle henseender fungerer som borgmester. Der henvises til den kommenterede styrelseslov, 1996, side 184.

I øvrigt gælder efter § 34, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse, at det vederlag, som næstformanden modtager i henhold til lovens § 34, stk. 4, for at varetage

borgmesterfunktioner, sammen med de øvrige vederlag m.v., som han modtager fra kommunens kasse, inden for et regnskabsår ikke kan overstige borgmestervederlaget.

Dette indebærer, at de samlede vederlag m.v., som viceborgmesteren modtager, inden for en kortere periode kan overstige borgmestervederlaget. Uanset at dette ikke stemmer overens med baggrunden for bestemmelsen i vederlagsbekendtgørelsens § 19, stk. 5, ses der ikke at være mulighed for at begrænse den samlede vederlæggelse yderligere.

Det indstilles på den baggrund, at det meddeles Tilsynsrådet,

at viceborgmesteren, der er formand for teknisk udvalg, kan varetage dette hverv samtidig med at han fungerer som borgmester under dennes sygdom,

at viceborgmesteren kun kan modtage funktionsvederlag for varetagelse af borgmesterhvervet i den funktionsperiode, som ligger ud over 5 uger i et regnskabsår,

at viceborgmesteren efter § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse kun kan ydes vederlag for at fungere i borgmesterens fravær, når kommunalbestyrelsen træffer konkret beslutning herom, jf. lovens § 34, stk. 4,

at § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse forudsættes anvendt yderst sjældent, jf. ministeriets udtalelser på baggrund af telefonnotat af 21.10.98,

at fastsættelse af et vederlag efter § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse ikke udelukker, at modtageren kan modtage anden vederlæggelse fra kommunen, herunder vederlag som udvalgsformand,

at kommunalbestyrelsen ved fastsættelsen af vederlaget efter § 34, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse kan tage hensyn til den vederlæggelse, som den pågældende i forvejen modtager fra kommunen, og

at det vederlag, som næstformanden måtte modtage i henhold til § 34, stk. 4, for at varetage borgmesterfunktioner, sammen med de øvrige vederlag m.v., som han modtager fra kommunens kasse, inden for et regnskabsår ikke kan overstige borgmestervederlaget.

4. kommunekontor, den 9. marts 1999

[sagsbehandlerens og kontorchefens initialer]

Meddelt Tilsynsrådet ovennævnte.

Den 10. marts 1999 [sagsbehandlerens initialer]